

1. Kdo Bo - hu ve všem od - dá - vá se
 jej Bůh i v těž - kých vi - chřic ča - se
 a v něm své sklá - dá dou - fá - ní,
 v svých kří - del stí - nu u - chrá - ní.
 V něj, v Nejvyš - ší - ho, ví - ru mít,
 toť sil - ný hrad a moc - ný štít.

2. Nu, ztiš se, duše, ztiš se cele / a svěť se Páně vedení, / neb
 moudrá ruka Stvořitele / vše řídí k tvému spasení. / On, jenž
 nám v Kristu Otcem jest, / ví nejlíp, jak nás k cíli vést.

3. Bůh k zármutku i k radování / zná příhodnost i pravý
 čas; / on po kratičkém zkušování / k nám v milosti se vrací
 zas, / a dřív než kdo se naděje, / svým k pomoci zas přispěje.

T: Georg Neumark, Fortgeplantzter Musikalisch-Poetischer Lustwald, 1657 /
 Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 /
 Evangelický zpěvník, 1979

M: Georg Neumark, Fortgeplantzter Musikalisch-Poetischer Lustwald, 1657 /
 Choralbuch, 1865 / Evangelisches Gesangbuch, 1993